

[Marius Buhl.]

muner, som har mindst 75 000 indbyggere, har man et nogenlunde godt sammenligningsgrundlag.

Der er et spørgsmål i denne forbindelse, måske har det ikke egentlig tilknytning til denne lovgivning, men det er et sidespørgsmål, som dog vist godt kan berøres. Der er en del kommuner, der endnu forsøger ligesom at overbyde hinanden med ekstratillæg til lønningerne; der er vist også købstadskommuner uden for København, som gør det. Jeg går ud fra, at det beløb pr. barn, der regnes med, er omkostningerne inden for lønningslovens rammer og ikke, hvad en kommune måske har hittet på at lægge ovenpå for at trække lærere til sig. Dersom denne antagelse er rigtig, har staten ikke nogen interesse at varetage i så henseende.

Der kan imidlertid alligevel opstå et spørgsmål vedrørende ansættelser derved, at den ene kommune lægger trinvis mere oven på lønnen end den anden. Det kan betyde, at en sådan kommune — jeg vil ikke sige uberettiget, den betaler jo selv for det — trækker lærere til sig, hvad der kan virke uheldigt. Måske vi kunne få en udtalelse fra ministeren desangående, eller vi kan tale om det i udvalget.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige lovforslaget mit partis velvillige behandling i et udvalg.

Det andet lovforslag kan jeg komme endnu hurtigere om ved. Det følger den regel, som blev gennemført ved loven af 5. juni 1959 om fordelingen af udgifterne til kommunale gymnasier og statsgymnasier uden for København, Frederiksberg og Gentofte, en regel, som jeg dengang fandt udmærket, og det gør jeg også i dag. De tre hovedstadskommuner kom ikke med dengang, men der blev givet løfte om, at der skulle komme et forslag til lov om jævnførelse af disse forhold for Storkøbenhavns vedkommende. Det er dette forslag, der foreligger nu, som i al sin enkelhed går ud på, at kommunerne til driften af de kommunale gymnasieskoler skal betale 10 pct. af statskolernes bruttoudgift pr. elev, det gælder både elever fra hjemstedkommunen og fra de kommuner, hvor der ikke findes en offentlig gymnasieskole; staten betaler så de 90 pct. af udgifterne. Så er udgifterne vist så nogenlunde rimeligt fordelt, når

man har de to former for skoler, statsskoler og kommunale gymnasieskoler.

Bestemmelserne om statens andel i byggeudgifterne ved oprettelse af nye kommunale gymnasieskoler vil gøre det lettere at administrere i fremtiden. Der er tillige regler om betalingsforholdet for elever, hvis forældre inden for børnenes skoletid flytter fra en kommune til en anden. Hidtil har man kunnet komme ud for tvivlsspørgsmål med hensyn til betalingen. Det skulle være klaret med de foreslåede regler.

Også dette lovforslag kan jeg tilsige mit partis velvillige behandling i et udvalg.

Weikop: Jeg vil gerne straks takke for den kompliment, som det ærede medlem hr. Marius Buhl gav københavnerne, idet det ærede medlem sagde, at han mente, Københavns kommunes interesser blev varetaget, de var i gode hænder. Det hænder så sjældent, at medlemmer valgt i København varetager Københavns interesser i tinget i modsætning til, hvad der sker af varetagelse af lokale interesser fra det mørke Jylland og andre steder. Derfor kan jeg godt forstå, at København ved denne lejlighed får en kompliment.

For øvrigt er det ikke svært at varetage interesserne her, hverken for den ene eller for den anden; det skyldes ganske simpelt, at under forhandlingerne om overgangen til den nye skolestruktur blev fra flere sider understreget meget stærkt, at skolerne i tilskudsmæssig henseende ikke skulle stilles ringere end under den gamle ordning.

Jeg tager gymnasieordningen først. Det foreslås, at tilskudsordningen for gymnasieskolerne ændres, så man kommer væk fra en tidligere forskelsbehandling, men i samme åndedrag foreslår den højtærede minister, at de københavnske kommunale gymnasieskoler tilskud alligevel ikke skal beregnes på samme basis som tilskuddet til gymnasieskolerne i det øvrige land. De københavnske gymnasieskoler tilskud skal alene beregnes på basis af statsskolernes bruttoudgift pr. elev. Jeg forstod det ærede medlem hr. K. B. Andersen sådan, at der ved forslaget er skabt ensartede regler. Det er der efter min mening ikke, eller rettere sagt, det er der ikke, men jeg er